

Iza Sedić, 4. a

V TEJ ŠTEVILKI:

40 let OŠ 5

KRIŽANKA 10

Filatelija 14

Tačke 19

Anime 25

Pravljice

Pesmi

Drage učenke in učenci, spoštovani starši in sodelavci!

Pred vami je posebna elektronska izdaja našega šolskega časopisa, ki je posvečena dogajanju na šoli v šolskem letu 2021/2022 in praznovanju 40. obletnice naše šole.

V novo šolsko leto smo zakorakali pogumno, veselo in motivirano ter z veliko željo, da bi pouk potekal v šoli. Naše šolske dejavnosti smo prilagodili in postavili tako, da zajezimo in preprečujemo okužbe s koronavirusom.

Poleg rednega pouka naše učenke in učenci sodelujejo na tekmovanjih iz znanj, športa in tehnike, likovno in glasbeno ustvarjajo, se udeležujejo dni dejavnosti, na Podružnični šoli Hrušica vsak petek hodijo z učiteljicami na Pešbus, obiskale pa so nas tudi Tačke pomagačke. V decembru so učenci pri likovnem pouku izdelovali

voščilnice, okrasili svoje matične učilnice in vsem nam pričarali prijetno praznično vzdušje.

Tudi na humanitarnem področju smo se odlično izkazali in zbrali veliko oblačil ter igrač za Rdeči križ in otroke, ki so pomoči potrebni.

Iz prenovljene gospodinjske učilnice v tem času že diši po piškotih in vrhunskih kulinarčnih dobrotah. Čokoladno lava tortico, ki sem jo prejšnji teden dobila v pokušino, bi lahko postregli tudi v kakšni vrhunski restavraciji.

Učenke 9. b oddelka so pripravile program in oživele Jakčev šolski radio, ki ob petkih (in po novem letu tudi ob torkih) med glavnim odmorom obvešča učence o novostih na šoli, sporoča lepe misli in predvaja glasbene želje. Veliko naših

dogodkov pa je objavljenih tudi na prenovljeni šolski spletni strani.

Vabim vas k branju zanimivih zgodb, pesmi, pravljic in ogledu likovnih izdelkov naših učencev. Vsem ustvarjalcem časopisa se za prispevke iskreno zahvaljujem. Veselim pa se tudi novih idej, zgodb, uspehov in likovnih izdelkov ob izidu časopisa ob zaključku pouka v mesecu juniju.

V prihajajočih prazničnih dneh vam želim veliko lepih trenutkov, prijaznih pogledov, toplih besed in vse dobro v letu 2022.

Elvira Sušec,
v. d. ravnateljice

Jesenska občutja

Učenci 1. c

BUČE iz 1. c

Viktorija Zagvozda,
Celine Zala Hočevar,
Lucija Kobal, Manca
Jesih

LISIČKE iz 1. b

Anes Kanurić, Džana
Dogdić, Elena Marčić

GOZD iz 1. a

David Malukoski,
Kalina Horvat

Jeseni na vrata potrka nežna otožnost. Če ji vrata le malo odprem, se obiskovalka kmalu naseli tudi v mojem srcu.

Velikokrat bi si želela razpihati meglo, ki zakriva sonce. Prepoditi hlad in dež. Krajše dneve bi podaljšala in daljše noči bi skrajšala.

Kadar sem otožna, se odpravim na Golovec. Tam me pričaka paleta raznobarnih listov. Diši po kostanju, ki leži na vlažnih,

gozdnih tleh. Potko prečka preplašena veverica. Ko pridem na vrh hriba, pa me pričaka presenečenje: iz megle prodre nekaj sončnih žarkov, ki me uščipnejo v lička.

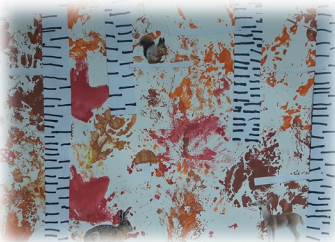
Ko se vrnem domov, zadiši po palačinkah, namazanih z domačo slivovo marmelado. Potem pa še kakšna družabna igra: človek, ne jezi se, enka ali tarok. Postanem še boljše volje.

Pogledam mojega mačka Findija, tudi ob njem se

učim, da je jesen lepa. Kar naprej je lačen, zelo veliko spi in vsakič ovoha mojo roko, da ugotovi, če mu prinašam kaj za pod zob. Pri tem glasno prede in se preteguje.

Spet nekaj potrka na vrata srca, tokrat veselje. Odprem vrata in nova obiskovalka se naseli v mojem srcu. Jesensko veselje!

Pia Stegu, 6. c

Moja osnovna šola

Foto: Žan Makše, 5. b

**40 let OŠ
Božidarja
Jakca**

Sem Amadej in obiskujem 3. razred OŠ Božidarja Jakca. Ko sem prvič stopil skozi šolska vrata, sem bil zelo zmeden, ker nisem nikogar poznal. Danes se počutim zelo dobro v šoli. V šoli se učimo. V šoli najraje obiskujem športno, angleščino, matematiko, glasbo in spoznavanje okolja. V šoli so mi najbolj všeč odmori, ker se lahko igram s prijatelji.

Amadej Petek, 3. a

Sem Klara in obiskujem 3. razred OŠ Božidarja Jakca. Ko sem stopila skozi šolska vrata, me je bilo zelo strah, vendar sem vedela, da bom imela dobre prijatelje. Danes se v šoli počutim bolj varno, ker bolje poznam šolo. Vem, kje je stranišče, izhod iz šole, jedilnica in take stvari. V šoli se učimo, beremo, jemo, se igramo, telovadimo, rišemo, pišemo, barvamo in pojemo. Naša šola ima

tudi knjižnico. Ima tudi lepo igrišče. Naša ravnateljica je Elvira Sušec. Moji najboljši prijatelji so Ema B. Š., Lina S., Rebeka D., Zejnah H. Šola se imenuje po Božidarju Jakcu.

Klara Puškarič, 3. a

Jaz sem Lazar in obiskujem Osnovno šolo Božidarja Jakca. Prvi šolski dan mi je bil dober, ker sem spoznal prijatelje in smo se igrali. V šoli delamo zanimive stvari, kot je matematika, slovenski jezik, spoznavanje okolja in glasba. Zdaj sem v 3. razredu in imam punco Rebeko. Ko sem stopil v razred, sem se takoj zaljubil v Rebeko. Prvi dan nisem vedel, kako je ime sošolcem. Nisem poznal hodnikov. Ko sem bil v šoli en mesec, sem spoznal vse in se počutil bolje kot prej.

Lazar Mučibabič, 3. a

Sem Lina in obiskujem 3. razred OŠ Božidarja Jakca. Ko sem prvič stopila skozi šolska vrata, sem se počutila dobro, ampak ker nisem vedela, kam naj odložim uganke, ki smo jo reševali, sem bila žalostna. Spoznala sem nove sošolce in sošolke. Moja najljubša prijateljica je Klara, v prvem razredu sem spoznala tri učiteljice. V prvem razredu je bilo lepo. Niso bile težke naloge. V drugem razredu je bilo malo težje. Imam učiteljico Izo. Za podaljšano bivanje pa učiteljico Urško. V šoli mi je najbolj všeč, ko pišemo. Najraje pa rišem, barvam ali se igram.

Lina Starc, 3. a

Sem Ema in obiskujem 3. razred OŠ Božidarja Jakca. Ko sem prvič stopila skozi šolska vrata, sem se počutila zelo prijetno, hkrati pa tudi neprijetno. Zdaj pa mi je zelo všeč. Vedno, ko je domača naloga, jo naredim. Vsak dan imamo najprej dve uri, potem malica in potem še tri ure. Za tem je kosilo. Za razredničarko imam učiteljico Izo. Moja učiteljica je zelo prijazna. Sem v podaljšanem bivanju. Učiteljici podaljšanega bivanja je ime Urška. Hodim na krožke, kot so kamišibaj, vezenje in kuharski krožek. V šoli mi je najbolj všeč, da se lahko vsak dan vidimo s prijatelji.

Ema Bricelj Štoka, 3. a

Sem Ruben in obiskujem 3. razred OŠ Božidarja Jakca. Ko sem prvič vstopil skozi šolska vrata, se nisem dobro počutil. Zato ker si nisem predstavljal, koliko bom imel dela. V šoli se danes zelo dobro počutim, ker sem bil vprašan angleščino in dobil oceno 5. V šoli se učimo slovenščino, matematiko, glasbo, angleščino, šport, spoznavanje okolja in likovno umetnost. Pri športu imamo poligone in različne igre. Pri spoznavanju okolja se učimo o človeškem telesu in druge stvari. Pri angleščini se učimo govoriti angleško. Pri glasbi se učimo peti pesmi. Pri likovni umetnosti ustvarjamo. V šoli najraje telovadim. V šoli se tudi rad igram in ustvarjam iz plastelina, ker je lepljiv.

Ruben Ratajč, 3. a

Skozi leta

Gradnja šole leta 1980/81

Nabralo se je mnogo spominov. Ti bodo poskrbeli, da si bomo lahko pripovedovali zanimive zgodbe. Te so zaznamovale naše delo v življenju učencev, ki so z nami prehodili osnovnošolsko pot. Naj vas ob 40-letnici popeljemo skozi zgodovino šole.

V letu 1976 je bila na takratni Vlahovičevi ulici, ki se danes imenuje Jakčeva ulica, zgrajena šola. Imenovala se je po partizanskem pesniku Karlu Destovniku Kajuhu. K njej je bila priključena tudi Podružnična šola Hrušica, ki smo jo nasledili od OŠ Ketteja in Murna. Naselje se je vedno bolj širilo. Obstoječa šolska stavba je postajala pretesna in 1980 se je začela gradnja nove šole. V novi šolski stavbi na Nusdorferjevi ulici je šolski zvonec prvič zazvonil 1. septembra 1981. Pouk se je izvajal v treh objektih, in sicer na Vlahovičevi in Nusdorferjevi ulici ter na PŠ Hrušica. Takratno šolo je leta 1981 obiskovalo 1581 učencev in pouk je potekal v dveh izmenah. Prostorska stiska je že leta 1982 botrovala k izgradnji novega prizidka

k šoli na Nusdorferjevi. Obe šoli in prizidek so bili zgrajeni s sredstvi samoprispevka, kar pomeni, da so za naše objekte poskrbeli občani. Gradnja prizidka ni bila končana do 1. septembra 1983,

zato so učenci s poukom pričeli šele oktobra. Tega leta je Podružnična šola praznovala že 100. obletnico.

Leto kasneje smo ob šolskem igrišču zgradili kolesarnico. V šolskem letu

Podružnična šola Hrušica

1986/87 je šolo obiskovalo že 1663 učencev (56 od delkov) in bili smo ena izmed redkih šol, ki smo pouk še vedno izvajali v dveh izmenah. Lahko se pohvalimo, da smo bili tudi ena redkih ljubljanskih šol, ki je že takrat imela opremljeno računalniško učilnico.

V šolskem letu 1990/91 smo beležili upad števila učencev. Pouk je končno potekal le v dopoldanskem času (pričetek ob 8. uri). Konec tega šolskega leta je zaznamovala desetdnevna vojna za samostojno Slovenijo. Šolsko leto 1991/92 smo pričeli v samostojni,

neodvisni Sloveniji. V tem letu je padla odločitev, da se OŠ Karla Destovnika Kajuha (stavba na Vlahovičevi in stavba na Nusdorferjevi) razdeli v dve samostojni ustanovi, zato smo pripravili natečaj o poimenovanju nove šole na Nusdorferjevi. Poimenovali smo jo po znanem slikarju in grafiku Božidarju Jakcu. Slovesne prireditve v juniju se je udeležila tudi vdova slikarja, gospa Tatjana Jakac, ki nam je podarila avtoportret Božidarja Jakca. Uradno sta se šoli ločili 1. 8. 1992. Podružnična šola Hrušica je pripadla šoli Božidarja Jakca. S šolskim letom 1992/93 smo začeli samostojno pot. Šolo je obiskovalo 583 učencev. Desetletje kasneje, v šolskem letu 2003/04, smo začeli s postopnim uvajanjem devetletnega izobraževalnega programa. V šolskem letu 2007/08 se je tako izteklo osemletno osnovnošolsko izobraževanje. Izobraževanje po programu devetletne osnovne šole se je v celoti začelo leta 2008/09.

Vhod v šolo

40 let OŠ

Božidarja Jakca

Da je za naše učence dobro poskrbljeno, pričajo rezultati iz različnih tekmovanj na različnih področjih, kjer dosega vidne rezultate na državnem nivoju. V prav posebno veselje nam je, da učenci uspešno zastopajo ime naše šole tudi na različnih športnih tekmovanjih. Vseskozi spremljamo novosti na področju vzgoje in izobraževanja in se vključujemo v različne projekte. Nekatere projekte poznajo tudi današnji učenci. V šolskem letu 1997/98 smo se vključili v projekta Zdrava šola in Eko šola. Leta 2008/09 smo v okviru projekta Zdrava šola slavnostno podpisali EKO listino in prejeli EKO zastavo. Oblikovali smo šolsko EKO himno in šolski EKO znak. 2012/13 smo se vključili še v program Šolski EKO vrtovi.

2011/12 smo se pridružili tudi projektu Simbioza (računalniško opismenjevanje starejših), tri leta kasneje pa še projektu Simbioza giba (medgeneracijsko druženje na športnem področju). Učitelji aktivno spodbujajo učence h kulturnemu udejstvovanju v številnih šolskih projektih, kot so Podarimo si prijatelja – podarimo si knjigo, tekmovanje v lepomislu, ki smo ga poimenovali Jakčevo pero, in Jakčevi talenti. Veliko pozornosti namenimo likovni dejavnosti, kot se spodobi za šolo, ki nosi ime slavnega slikarja in grafika. V šolskem letu 2012/13 smo razpisali natečaj Otroški likovni bienale

OŠ Božidarja Jakca, ki smo ga v drugem letu razširili na mednarodni nivo. Naš likovni pedagog je v šolskem letu 2018/19 ustvaril izjemno umetniško skulpturo, ki predstavlja sonce. V temi jo poudari svetloba luči. Mojstrovina krasi prostor na zelenici med vhodoma v šolo.

Na podlagi izvedenih kulturnih dejavnosti s področja glasbenih, likovnih, literarnih in drugih dejavnosti se vse od leta 2013 ponašamo z nazivom kulturna šola.

Zgodovinski mejnik v zadnji letih je šolanje na daljavo. V zgodnji pomladi leta 2020 je

Vlada RS zaradi širjenja nalezljive bolezni SARS CoV-2 (Covid-19) razglasila epidemijo. Tako se je 16. marca življenje v Sloveniji ustavilo, zaprle so se šole, vrtci, nekateri starši so delali od doma ... Pouk smo izvajali na daljavo, kar je bila povsem nova izkušnja. V šole smo se vračali postopoma, po več kot dveh mesecih. Ob vrnitvi smo upoštevali varnostne ukrepe za preprečevanje širjenja virusa, priporočene s strani NIJZ. Tudi šolsko leto 2020/21 smo začeli z upoštevanjem vseh priporočenih ukrepov, pouk smo izvajali v mehurčkih, v matičnih učilnicah. Zaradi slabšanja epidemiološke situacije je Vlada RS sprejela odločitev, da se učenci od 6. do 9. razreda teden dni pred jesenskimi počitnicami ponovno šolajo na daljavo. Po počitnicah pa smo šolanje na daljavo izvajali v vseh razredih in sicer za nedoločen čas. V šolske klopi smo se postopoma vračali šele s koncem januarja (1. triletje), sredi februarja pa so se v šole vrnili tudi učenci od 4. do 9. razreda. V aprilu smo za teden dni pouk za vse ponovno izvajali na daljavo.

Vsi se strinjamo, da sta bili obe šolski leti posebni in nepozabni.

Lili Pesek, pomočnica ravnateljice

OŠ Božidarja Jakca

PŠ Hrušica

Foto — utrinki

Veselimo se prenove gospodinske učilnice. Čeprav še ni dokončana, mi že veselo pečemo. Z okusnimi piškoti smo se veselili ob 40-letnici naše šole.

Isabela Skerbiš, 1. a

Luka Tomić, 1. a

Medina Berisha, 1. a

Moja osnovna šola

Začelo se je takole. Ko sem prišla prvič pred šolo, sem mislila, da se bom v šoli izgubila. A takrat, ko sem stopila v šolo, se nisem več bala. Dobili smo čokoladnega ježka, vsi smo bili veseli. Ko smo poslušali, kaj se bomo učili, smo vsi mislili, da je matematika najtežja, a to ni bilo res. Prvi dan smo se še bali nalog. A naslednji

dan, se nismo več bali. V drugem razredu je bilo zelo dobro. Vsi smo bili prijatelji. Ko nam je učiteljica rekla, da bomo imeli test, smo bili vsi začudeni. Učiteljica je povedala, da to ne bo test za oceno, ampak preverjanje znanja. Še vedno nismo vedeli, kaj je govorila. Naslednji dan smo izvedeli, da je to nekakšna ocena. Tako smo

bili še bolj živčni. Ugotovili smo, da naloge sploh niso slabe. Pred počitnicami me je bilo strah tretjega razreda. Tudi, ko sem slišala, da se moramo naučiti pesmico s petimi kiticami. A ko sem dobila petko za pesmico, se nisem več bala ocen.

Ela Breskvar, 3. c

Moja osnovna šola

Foto: Žan Makše, 5. b

Moj prvi šolski dan je bil legendaren. Spoznal sem učiteljice prvega razreda, nove sošolke in sošolce. Imeli smo lepo proslavo. V prvem razredu sem se naučil računati in pisati velike tiskane črke. Učiteljice Mirka, Katja in Nina so bile super učiteljice. V tretjem razredu je v šoli še bolj zabavno. Učiteljica Iza je najboljša učiteljica v celem univerzumu. Čeprav se šolam na daljavo, se zelo trudim in učim. Malo pogrešam svojega prijatelja Elemina. Komaj čakam, da se smejiva skupaj. V šoli mi je všeč, ko se učimo nove in zanimive stvari. Najbolj sta mi všeč glasba in telovadba. Malo pogrešam učitelja Iztoka. Ni mi pa všeč, ko me sošolke in sošolci ponižujejo. Želim si, da se vsi lepo razumemo.

David Belič Smrke, 3. a

Prvič sem videl šolo, ko sem bil v vrtcu. Zdela se mi je lepa in velika. Mami-co sem vprašal, kdaj lahko grem v šolo. Mami je rekla, da bom šel, ko bom star 7 let. Šole sem se razveselil. Iz prvega šolskega dne se spomnim, kako sem spoznal sošolce. Prvi šolski dan sem bil zadovoljen in vesel. Prvi šolski

dan sem spoznal veliko prijateljev. Danes se v šoli počutim odlično in veselo. V šoli sem se tudi veliko naučil.

Elemir Mulalič, 3. a

Sem Nejc in obiskujem 3. razred OŠ Božidarja Jakca. Ko sem prvič stopil skozi šolska vrata, sem bil zelo vesel svojih sošolcev. Učiteljica nam je razložila, kaj bomo delali v šoli. Vse pišemo s pisanimi črkami. Veliko računamo, rišemo in pojemo. Najraje pa imam telovadbo.

Nejc Javh, 3. a

Ko sem prišel v šolo, me je bilo strah. Bila je gromozanska. Bil sem star 6 let in bil sem majhen. V prvem razredu me je bilo zelo strah visoke šole. V drugem razredu me ni bilo več strah. V tretjem razredu me ni bilo niti malo strah. Šolo imam rad, zato ker je v šoli veliko mojih prijateljev. V vseh razredih so mi bile všeč bralne značke. S prijatelji se zabavam s šolskimi igračami: kockami, sestavljanjkami, šahom in kartami. Veselim se še rojstnih dni v šoli, ker imamo sladkarije, recimo bombone, lizike in sok. Šola je fina, ker se veliko naučiš: matematiko, slovenščino, šport, likovno, angleščino in spoznavanje okolja.

Dane Uršič, 3. c

Ko sem prišla v šolo, v prvi razred, me je bilo strah. Ko še nisem poznala vseh imen, mi je bilo dolgočasno. Šola se mi je zdela ogromna, ima

velika okna. Potem je prišla korona in učiteljice so imele maske. V prvem razredu sem se imela v redu. V drugem razredu me je bilo strah. Zdela se mi je, kot da se je šola zmanjšala. Manjša okna. Maske smo nosili še mi. Najbolj sem se bala tretjega razreda, ker so prišleocene. Zdaj se ničesar več ne bojim.

Lucija Mrak, 3. c

Prvič, ko sem prišel v šolo, me je bilo zelo, zelo strah. Bil sem star šele 5 let. Vsakič, ko je učiteljica govorila, sem otrpnil kot kamen. In en dan me je poklicala, naj izračunam račun $3 + 7$. Mislil sem, da se bliskajo strele pred to gromozansko tablo. Razmišljal sem in razmišljal. Na koncu sem rekel 10. Zelo sem bil ponosen nase. Takrat se je zgodilo, bil sem drugarček. V drugem razredu so mi slovenščina, matematika in šport šli že tako dobro, da so mi učiteljice naročile, da prvič ogrevam. Rekel sem deset poskokov, deset sklec in petnajst počepov. Učiteljice so postavile naš prvi poligon. Šel mi je zelo dobro in tako sem postal tretarček. Sedaj smo že zelo visoko. Poznam že vse prijatelje in bralne značke so mi šle vse bolje in bolje. Do zdaj, ko imam že enajst pravljič.

Maj Kralj, 3. c

Moja osnovna šola

Ko sem bil prvič v šoli, nisem poznal nikogar, razen Maja in Beo. Malo sem bil sramežljiv, a ko sem spoznal Elo, se je začela zabava. Že v prvem razredu mi je bila matematika najljubša. Potem sem spoznal še Daneta, Žana in vse sošolce. Zelo uživam s prijatelji, ko sestavljamo lego kocke. In ko smo za

prvi šolski dan dobili čokoladnega ježka. Tudi na prvi športni dan mi je bilo všeč. Ko sem v knjižnici, mi je zelo všeč. Tega ne mislim nikoli pozabiti. To mi bo vedno ostalo v spominu. V vseh razredih mi je bila bralna značka zelo všeč, a zdaj v tretjem razredu mi je bralna značka najbolj všeč. V tretjem razredu mi

je najbolj prijetno in meni se zdi, da je tretji razred najboljši zaradi vseh stvari.

Nai Mohar, 3. c

Vir: internet

Bodite veseli, dokler ste še v šoli.

Renato Ljubičić, 9. b

Najlepsi spomini so karantene in junij v 7. in 8. razredu.

S karantenami smo se ognili najhujšega in postali povezani,

si začeli pomagati ter si kriti hrbet.

Junija smo bili vedno sproščeni,

ocenjevanja so se zaključevala in v šolo smo prihajali le po nove nepozabne spomine.

Ariana Černe, 9. b

Najbolj mi bodo ostali v spominu tabori,

saj smo bili skupaj in smo se zabavali.

Ahmed Spahić, 9. b

Ko sem prišla v prvi razred, me je bilo zelo strah. Mislila sem, da je šola zelo velika. Vedno, ko sem šla v druge razrede, me je bilo strah. Ko sem šla v tretji razred, sem ugotovila, da se mi ni treba bati. Zato sem šla pogumno v tretji razred. Upam, da bom šla pogumno tudi v četrti razred.

Neli Makše, 3. c

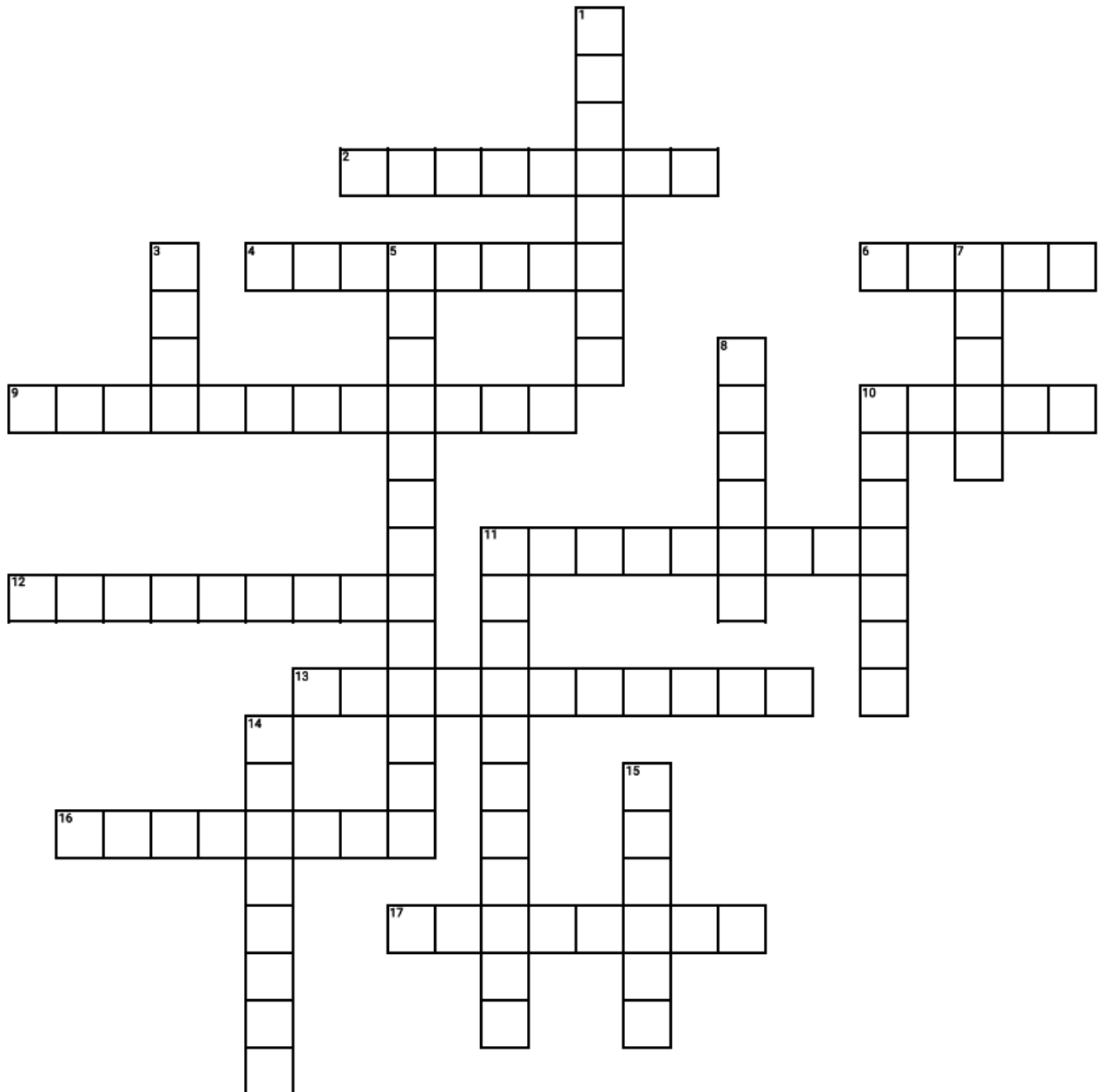
Ko sem prvič prišla v šolo nisem nikogar poznala. Ko sem prišla v drugi razred, sem poznala že veliko sošolcev in sošolk. Spoznala sem še kuharico Bojano, učiteljico Simono, Metko in Vesno. Učiteljica Simona je vsak dan prijazna. V tretjem razredu se počutim starejšo. Imam veliko prijateljev. Znam poštevanke, ker učiteljica Simona tako dobro razlaga, da se sprašujem, kje se je tako dobro naučila.

Kaja Bradač, 3. c

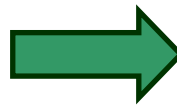
Ko sem prišla v šolo, me je bilo malo strah. Po tem, ko sem bila v prvem razredu, sem se kar navadila. Pisali smo in risali. V drugem razredu sem spoznala veliko novih prijateljev in se naučila pisati pisane in tiskane črke. In znala sem računati. Pisali smo zanimiv zgodbe. Po tem sem stopila v tretji razred in spoznala novo, zelo prijazno učiteljico. Postala sem tudi bolj pogumna in okna, vrata ter cela naša šola je postala manjša kot v prvem razredu. Res sem zelo uživala v naši šoli. Ampak raje se vrnimo v prvi razred. Dobila sem veliko šolskih pohval, tudi pohvalo za najboljšo bralko v razredu. V 2. razredu pa še več pohval. Dobila sem novega, zelo prijaznega sošolca. V tretjem razredu pa je res zelo zabavno. Tudi vse učiteljice so bile preveč prijazne.

Katjuša Svetek Kolenc, 3. c

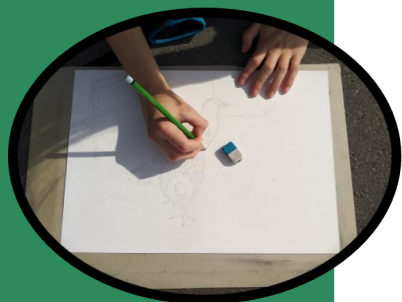
1. S KIHANJEM SPRAVITI IZ NOSA
3. ZGORNJI, RAZŠIRJEN DEL SAPNIKA V KATEREM STA GLASILKI
5. UČENKA Z ODLIČNIM USPEHOM
7. KRATKOTRAJNO, POPOLNO PRIBLIŽANJE
8. SNOV, PRISOTNA V KAVI, KAKAVU ALI ČAJU
10. ZELO ODDALJEN OD POVPREČNOSTI
11. DRUŽBENI SLOJ URADNIŠTVA, KI VODI JAVNO UPRAVO
14. ORGANIZIRANA SKUPNOST LJUDI ZA OPRAVLJANJE KAKE DEJAVNOSTI
15. DEJAVNOST, ZA KATERO JE POTREBNA USPOSOBLJENOST

2. POVZROČITI, NAREDITI, DA SE NEKAJ PRENEHA GIBATI
4. DEL NA DVA ENAKA DELA RAZDELJENE CELOTE
6. UŽITNI DEL RASTLINE
9. NEVOŠČLJIV ČLOVEK
10. PROZORNA, NEKOLIKO SLUZASTA TEKOČINA
11. ŽENSKA, KI IMA SVETLE LASE
12. STARINSKI IZRAZ ZA GROFIJO
13. SOPOMENKA ZA NEUMEN
16. DVOŽIVKA Z ZAVALJENIM TRUPOM IN GRBAVO KOŽO
17. KRIVA ČRTA

PIRATI IŠČEJO ...

Dober dan, sem kapitan Primož in s svojo posadko plujem v Piran. Ludvik, dol z moje rame! Se opravičujem, nisem predstavil svoje posadke. Šteje dve piratki, Ulo in Nežo, opico Ludvika in papagaja Pera. Aha, že vidim kopno! Spustite jadra! No, pa smo v Piranu.

Živa Bajš, 9. b

Bojan Bokun, 8. b

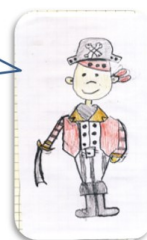
AAA, KAJ DELAJO JAKCI V SOBOTO V PIRANU?

RIŠEJO NA PROSTEM.

Z OGLJEM SO POUSTVARJALI TUDI FORMA VIVO.

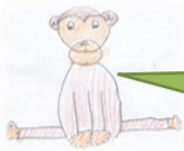

Zdaj pa smer Ljubljana! Končno smo na neki cesti. Kaj pa je to? Neke švigajoče majhne jadralnice s kolesi! »To so avtomobili, kapitan.« »Kako pa bomo prišli do Ljubljane? Že vem! Skočimo na te "avtočke", pa nas bodo pripeljali v Ljubljano.«

Naši junaki so skočili na avtomobil. A avto, na katerem so bili, je zavil v Postojno. Pirati so se kmalu znašli pred Postojnsko jamo. Zašli so v njo. Naenkrat se je Neža spotaknila ob nekaj, kar je zašumelo kot list papirja. Ustavila se je in pogledala, ob kaj se je spotaknila. Bil je zemljevid zaklada. Po jami so blodili tudi nevarni tatovi, ki so zemljevid zaklada izgubili.

Hitro je Neža poklicala Primoža, saj je le on znal brati zemljevide. Ko ga je videl, je kar zaplesal, saj je zemljevid imel grozno veliko vrednost. Ostalim je pojasnil, da je zaklad skrit globoko v Postojnski jami in ga straži človeška ribica. Zelo so se ustrašili, saj so mislili, da je to pol riba pol človek.

Sledili so zemljevidu. Pirati niso vedeli, da so ravno za vogalom tatovi, ki so slišali, da so našli njihov zemljevid. Rekli so si, da jim bodo sledili in tako dobili zaklad, ne da bi trenili s prstom. Tako so tatovi sledili piratom, ne da bi pirati vedeli, kaj jih čaka. Ko so pirati prišli do zaklada, so tatovi skočili iz zasede, ne da bi vedeli, da jih čaka posadka izurjenih piratov. Z lahkoto so obvladali tatove. V zakladu se je skrivala tablica, na kateri se je predvajal posnetek Jakčevih talentov.

Filip je imel domiselne rime v priredbi PO HOFER CENI.

Valentin in Jure sta nam pokazala poskus, kako z balonom privlačiš pločevinko. Bil je zelo dober.

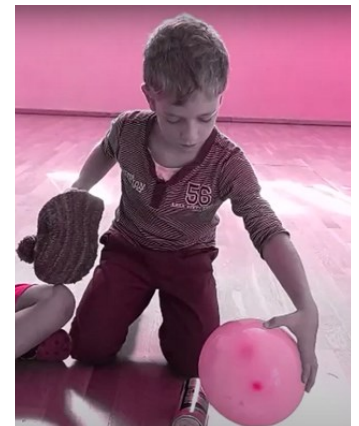
Filip Ahčin, Liam Mohar
(soavtor besedila), 4. c

Catalinya pa je z nežnim glasom zapela pesem SPET ZALJUBLJENA.

Catalinya Makše, 4. c

Valentin Čarman, 2. č

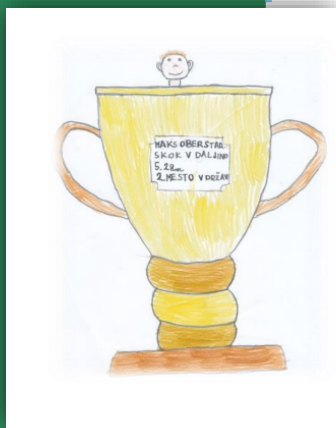
SNEŽNO JUTRO NAS

POPELJE V DEŽELO

ČAROVNIJE – PUF.

Arian Dushaku, 7. b

Jure Bajc se je z risbo poklonil Maksu Oberstarju za osvojeno drugo mesto v državi.

Pirati so se navdušeno podali k Jakcem, da bi jih spoznali. Do OŠ Božidarja Jakca so prišli pozno. Prijazna gospa ravnateljica Elvira Sušec jim je dovolila, da prespijo v telovadnici na blazinah. Zadržali so se nekaj dni, čez dan so telovadili z otroci in jim pripovedovali o svojih pustolovščinah. Opazili so, da vsak dan ob isti uri prihajajo isti učenci, pa so o tem povprašali učitelja Andreja. Povedal jim je, da vadijo za športno atletsko tekmovanje. Povabil jih je, naj pridejo gledat in navijati na tekmo. In res so naslednji teden prišli in navijali. Videli so izjemen skok v daljino Maksa Oberstarja, ki je skočil izjemnih 5 m in 28 cm. Zelo dobri so sem jim zdeli tudi: Benjamin Adrovič in Gregor Goličnik v teku na 60 m, Matic Daca in Bojan Bokun v teku na 300 m, Antonio Marković in Nikola Dmitrašinović v skoku v višino, Nik Makše v skoku v daljino, Ajdin Murtić in Ahmed Spahić v suvanju krogle, Marko Šučur in Kan Retelj v metu vortexa ter Vid Nared in Lan Hočevnar v teku na 1000 m. Naši junaki so jim z velikim veseljem ploskali za dosežke.

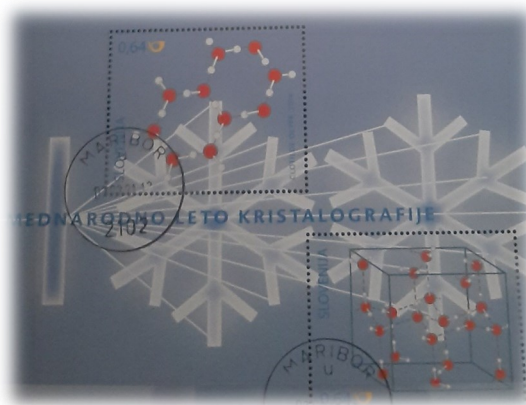
Učenci naše šole so se na atletske tekmovanje odrezali v teku in suvanju krogle ter skokih.

Zelo dober je bil Maks Oberstar s tistim skokom.

KO SNEG ZAPADE,
VEN BRZIMO, IZ SNEGA
HIŠKO NAREDIMO.

Metka Mravlje, 5. b

Filatelija ali zbiranje znamk

Znamke sem začel zbirati, ko sem videl neko reklamo za pošto. Navdihovala me je oblika znamk in njihova barva. Znamke pripovedujejo zgodbe. Slovenske znamke prikazujejo naravne, kulturne in zgodovinske znamenitosti ter znane ljudi in obletnice.

Pravijo, da je v tehnoloških časih zbiranje znamk zelo dobro, saj se tako povezujejo otroci med seboj. Z dopisovanjem preko klasičnih pisem. Teга si želim tudi sam. Zaen-

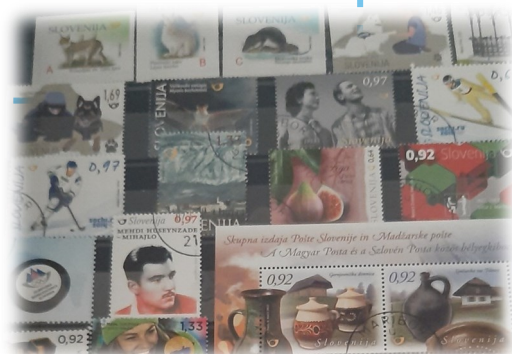
krat znamke kupujem na pošti v centru Ljubljane, kjer je tudi oddelek za filatelijo. Znamke, ki imajo žige, so že uporabljene.

Znamke so se začele prodajati v 19. stoletju. Znamka na ovojnici je znak, da je plačana posamezna poštna storitev. Najdražja znamka je trenutno British Guiana. Prodaja se za 8,1 milijon evrov. Nekoč je stala 1 cent. Njena vrednost je zelo visoka, ker je edina znamka iz obdobja Britanske Gvajane iz leta 1856.

Nekatere znamke so posebne zaradi napak. Letalska znamka US inverted Jenny ima motiv letala iz prve svetovne vojne napačno obrnjen in se prodaja za 750 000 €. To je tudi moja najljubša znamka.

Trenutno imam 56 slovenskih znamk. Nekaj jih lahko vidite na fotografijah.

Giovani Sava Petrović, 6. b

LEPA DEŽELA,
POT VODI V SNEŽNO VAS,
DA OBDARI NAS.

Darija Danilovič in Lina Medina Gregorn, 7. b

Pesmi pišemo,
idej pa nimamo,
okoli gledamo,
da se česa spomnimo.

Idej nismo dobili,
zato smo se razžalostili.
Ko idejo smo dobili,
smo se razveselili.

Veliko časa porabili,
idejo pozabili,
zdaj smo obupali
in odšli.

Vito Pavlič Dolgan,
Maj Sušnik,
Andraž Sagadin,
Anže Kocjan, 5. b

Lili osvoji 1. mesto

Nekoč predavnimi časi je živel miška, ki ji je bilo ime Lili. Ko je pila čaj in jedla piškote, je po radiju slišala za tekmovanje. Nagrada je bila 100.000 €. Lili je vstala in poklicala Petra, voditelja tekmovanja in rekla, da se bo prijavila. Ko je Peter šel, ji je rekel: »Okej, jutri ob 13.30 ...« Lili je prekinila. Odšla je trenirat. Ko je bil naslednji dan, se je Lili zbudila, vzela sendvič in šla. Prišla je ob 13.25 in počakala pred dvorano. Ko so se vrata odprla, je Lili vstopila. Peter je rekel, da bo to tekma z metlo. Vsak si je izbral pomočnika. Lili je iskala

Luko, Luka pa Lili. »Na START, tekma se bo začela.« Lili in Luka sta vzela zeleno metlo in odletela na START. Ko so bili vsi na STARTU, je Peter rekel: »Pripravljeni, pozor, zdaj!« Odleteli so. Lili je vozila in zdaj sta bila prva. Nato sta ju prehiteli roza in rumena metla. Ampak sta roza in rumeno metlo spet prehitela. Luka je nato rekel: »Lili, slabo vreme se bliža!« Ampak sta se izmaknila slabemu vremenu. Luka je videl CILJ. Lili je dala vso svojo moč, da bi bila prva na CILJU. Uspelo ji je. »Zmagala, sva!« je rekla Lili. Druga je bila roza

metla in tretja rumena. Na stopničke, so stopili tisti, ki so vozili metle. Lili je dobila 100.000 € in jih razdelila z Lukom. Ko je prišla domov, je poklicala mamo in očija. Povedala jima je, da je zmagala na tekmi in dobila polovico nagrade. Rekla je še: »Pogrešam vaju.« Ko so končali klic, je sedla in jedla piškote. Ko se je najedla piškotov, je šla spat in razmišljala je, kdaj bo naslednja tekma.

Neja Babnik, 5. c

Tekmovanje v letenju z metlami

Nekoč je živel Rozi. Ker je bil debel in grd, se z njim nihče ni družil. Nekega dne je dron delil letake z vabilom na tekmovanje. Rozi se je odločil, da bo šel na

tekmovalce z metlo. Letečo metlo mu je posodil učitelj. Tekma je trajala eno uro in tekmovalci so morali dvakrat poleteti okoli hriba. Veliko tekmo-

valcev je padlo z metel, ker se jim je v glavi vrtelo. Zmagal je Rozi. Tako je dobil zlato medaljo in prijatelje.

Jacky Zilin Zhu, 3. b

Poustvarjanje platnic:

Harry Potter: Eva
Grad, 9. b

War Storm: Lara Bizjak
Kuk, 9. a

Gremlini v tri krasne:
Tisa Škabar, 9. b

Goska Lučka: Denisa
Mustafoska, 9. a

Vas senc

Sončni dnevi so bili kot v raj. Velika storžasta grmovja, vinograd, čudežni gozd in jezero v sami sredini. Na hribu je stala velika bela hiša, ki je pripadala bogatemu generalu v tistem času. General je bil poročen z Mario in je imel 2 hčerki Martho in Gulio. Sestri sta bili dvojčici in če ne bi nosili različnih oblačil, ne bi vedeli, katera je Martha in katera Gulia. Sestri sta odrasli v lepotic, najlepši v vasi in tudi v bližnjem mestu, mogoče celo na svetu. Razlikovali sta se samo v navadah. Gulia je bila starejša kot Martha in jo je bolj zanimalo slikanje ter risanje. Martho pa branje in pisanje.

V tej vasici je bil običaj, da so punce na dvanajsti rojstni dan morale poiskati pot do jezera, saj kot deklice v gozd niso smele. Dekleta so se v kristalno čisti vodi okopala. A vsaka tretja punca je izginila. Kljub izginotjem, so vaščani vztrajali pri običaju, saj so se bali velike sence, ki se je začela dvigati nad vasjo in se plaziti med hiše skoraj dvanajst letnih punc.

Dvojčici sta se zavedali grožnje. Vedeli sta, da bo tista, ki stopi v gozd druga, izginila. V gozd sta stopili hkrati. Naredili sta en korak, pa še drugega in še vedno se ni nič zgodilo. Pogumneje sta odšli globje v

gozd. Že sta zagledali jezero, ko se je nenadoma iz zemlje dvignila senca in spregovorila: »Pozdravljeni! Katera od vaju je bila druga?« Sestri onemita, nato obe hkrati zatrdita: »Jaz.«

Senca je bila omejena s časom, zato je s seboj potegnila Gulio in Martho. Nista vedeli, kam ju pelje. Ena sekunda je bila kot 9 mesecev in ne glede na to, kako hitro se je to zdelo senci, sta se punc starali. Senca je za svoje načrte potrebovala mlado dekle. Senca je spet vprašala: »Katera od vaju je v gozd stopila druga?« Tokrat je bila Gulia tiho, Martha pa je odgovorila: »Jaz.« Senca je Gulio pustila na zelenem polju brez spomina. Ni vedela kdo je in zakaj je tu.

Z Martho je imela drugačne načrte. Ker je v gozd stopila kasneje, in to tretja po vrsti, jo je čakala zelo pomembna in odgovorna naloga. Senca je morala poiskati svojo naslednico.

Martha je bila še vedno zelo lepa in njeno telo je bilo v dobri formi zato je prestala preobrazbo. Senca je predala Marthi amulet in zakričala tako glasno, da so okoli nje vsi ptički in listje popadali z drevja. Ko je Martha zavzela mesto sence, so drevesa ozelenela in zacvetela, jajca v gnezdih so razpo-

kala in zaslišala se je pesem, ki je žvrgolela dokler ...

Gulia je pri sebi opazila verižico z imenom Gulia. Poznala je ime, a še vedno ni vedela ne kod ne kam. Tri leta je taval po pokrajini polni cvetja in nežnih visokih trav ter poskočnih zajčkov in srn, ki so bile njena edina družba, dokler je ni srečal vojak, ki jo je prepoznal kot generalovo hči. Odpeljal jo je domov. Ko je general zagledal svojo hčer, je njeno roko obljubil vojaku, ki jo je našel. Poročila sta se in dobila 2 prelepi hčerki Samantha in Anne. Seveda sta dopolnili 12 let in odkorakali v gozd ... Zgodba se je v veliki meri ponovila, znova in znova, kot se ponavlja življenje.

Poustvarjanje

platnic:

Slutenje:

Adna Begić, 9. a

The maze runner:

Nika Ambrož in

Lara Huško, 9. a

Ahmed Spahić, 9. b

NOVO LETO JE
ŽE TU, JANUAR KU-KU!
TO JE DAN SREČE.

Tanja Krstič in Metka Mravlje, 5. b

Izgubljena vas

Lina Medina Gregorn, 7. b

Pred davnimi časi, za devetimi vodami in devetimi gorami je stala nič kaj posebna vas. Edina posebnost je bila, da so bili, vsi rojeni tam, srečni. Živeli so v miru in bili vsak dan nasmejani. Nekega dne, pri hiši 3. hrasta, sta se rodili sestri dvojčici. Lana in Lena. Bili sta prvi sestri dvojčici v tej vasi, zato nihče ni vedel, da nista običajni srečni vaščanki. Bili sta dobra in slaba polovica, črna in bela. Lana je bila dobra, prijazna in srečna, Lena pa njeno nasprotje. Nihče ni vedel, da je to recept za katastrofo ...

Deklici sta odrasli in vsi so začeli opazati, da Lena ni ena od njih. Ni Srečnica. Preden bi jo lahko izgnali iz vasi, je s svojimi posebnimi močmi zamrznila vse vaščane, vas uničila ter jo na novo postavila, kot si je želela. Le ena oseba je ubežala tej zlohotni Leni. Njena sestra Lana. Zatekla

se je v gozd, kjer je mati Narava dobro poskrbela zanjo. Vsak dan se je igrala z živalmi in skoraj bi že pozabila na svojo vasico, ko je nekega dne srečala prijetnega mladeniča. Bil je običajen dan v gozdu in med hranjenjem živali je izza grmovja pristopil prestrašen mladenič. Zdel se ji je izgubljen. Pogovarjala sta se in povedal ji je svojo zgodbo. Prišel je iz vasi Nesrečnikov, vendar se je kot eden izmed dvojčkov rodil edini Srečnik. Izgnali so ga, preden bi lahko karkoli ukrenil. Lana mu je povedala svojo zgodbo, ki je bila skoraj ista in naredila sta načrt. Leno bosta peljala v vas Nesrečnikov ter odrešila vse Srečnike. Po treh letih je Lana zopet prišla v svojo rojstno vasico. Bilo je opustošeno in žalostno. Nikogar ni bilo na spregled, le v daljavi je bil viden stolp. Odpešala sta do stolpa, v katerem je

bivala zlohotna Lena. Vstopila sta in jo poiskala. Stala je pri oknu s prekrižanimi rokami ter zrla nekam v daljavo. »Dolgo časa se nisva videli, sestrica.« Njen hladen glas je zapolnil sobo. »Rotim te Lena, odreši vas, vrni življenje v vasico.« »NE! NIKOLI! RAJE UMREM!« Hotela jo je napasti, a ni mogla. Okoli Lane je bil neviden ščit. Z vsakim udarcem, ki ji ga je namenila Lena, je škodovala le sebi. Po sedmih udarcih, se je zgrudila. Samo sebe je zamrznila.

Pogledala sta skozi okno in vas se je začela spreminjati. Posijalo je sonce, hiše so se postavile nazaj, ljudje so oživelili. Rešila sta vas. Leno sta postavila kot kip te vasi, se poročila ter skupaj živela srečno do konca svojih dni.

Ariana Černe, 9. b

Vir: internet

BOŽIČ JE ŽE TU,
ZVEZDICA NA VRHU JE,
IN BLEŠČI SE, HEJ!

OB ŠESTI URI
SE LUČI NA JELKI SPET
PRIŽGEJO, BOŽIČ!

Nina Nakrst, 5. c

Zora Radulj, Maša Jerančič, Tea Kotseva, 5. b

Pravljica o vilah in škratih

Predavnimi časi je za devetimi gorami in devetimi vodami živela deklica. Deklica ni imela družine in ni vedela, kako jo najti. Nekega dne se je igrala ob jezeru, ko je na nebu zagledala prečudovitega rumenega metulja. Poskusila ga je ujeti, a je metulj odletel nad jezero. Deklica tega ni opazila, saj je občudovala, kako lep je bil in je padla v jezero. Ni znala plavati, zato je utonila pod površje. Ko je že mislila, da se je njeno življenje končalo, je začutila, kako jo nekaj dviguje iz vode. Na kopnem si je opomogla in se usedla na travo, ko je za sabo zagledala tri vile. Želela jih je vprašati, kdo so in od kod prihajajo, ampak preden je lahko karkoli rekla, so izginile. Nekaj časa je sedela v travi in premišljevala, kaj naj naredi. Odločila se je, da bo vile našla. V domači vasi je vprašala, če se je že kdo srečal z vilami, ampak ko je to rekla, so se ji vsi smejali in ji povedali, da vile niso resnične. Nekaj časa je deklica preživela v njeni majhni, napol razpadli hiški in razmišljala, ali je vile zares videla ali si jih je samo domišljala. Skoraj se je že strinjala z ostalimi vaščani, da vile niso resnične in da je imela privide, a nekaj v njej ji je govorilo, da so še kako resnične. Naslednjih sedem mesecev je preživela v bližnjih gozdovih, na travnikih in ob potokih ter jezerih, saj si je tako zelo želela vile videti še enkrat. Skoraj je že obupala, ko je v daljavi videla manjši izvir potoka. Šla je do njega, saj ni imela ničesar za izgubiti, prav tako pa je bila zelo željna.

Bližje kot je bila izviru, bolj razločno je slišala glasove v daljavi. Kmalu je ugotovila, da so to bile vile. Prav zares so bile vile! Ustrašila se je, da bodo spet odšle, če jo bodo zagledale, zato se je skrila za grm. Nekaj časa se je skrivala, nato pa zbrala dovolj poguma, da je stopila izza grma in jih ogovorila. Vile se je niso ustrašile, pravzaprav so bile vesele, da jih je deklica našla. Povedale so ji, da za svoj trud dobi nagrado. Nagrada so bile tri želje. Deklica je prvo željo porabila takoj, zaželela si je grad in ga tudi dobila. V trenutku je bila v največjem, najlepšem in najbolj razkošnem gradu, ki jih je karkoli videla, a je kmalu ugotovila, da je še zmeraj brez družine. Poklicala je vile, da bi porabila drugo željo za njeno družino. Žal so ji vile povedale, da ni tako preprosto. Njena družina je bila ujeta v majhni hiški daleč stran. Deklici so vile dale natančne podatke, kako pride do hiške, a pot je bila zelo zahtevna in nevarna. Potekala je čez tri gore in tri doline, nato pa čez začaran gozd, v katerem so hudobni velikani. S solzami v očeh je deklica vprašala vile, kako naj najde svojo družino. Vile so ji povedale, da so njena edina možnost škrti, ki jih je morala najti. Ker ni vedela, kje naj jih išče, je deklica porabila drugo željo. Zaželela si je dva škrate, ki bi jo varovali pred hudobnimi velikani. Preden je lahko rekla karkoli drugega, sta se pred njo znašla dva škrate. Nemudoma so se odpravili na dolgo pot. Prehodili so vse tri gore in

tri doline, ostal pa jim je začaran gozd. Deklico je bilo neizmerno strah, saj nikoli še ni slišala, kaj šele videla velikana, to da je bil hudoben, pa ni pomagalo. Stopili so v gozd in vse je delovalo v redu, kar naenkrat pa se je pred njimi pokazal največji velikan, ki jih je karkoli bilo. Škrata sta velikanu povedala, da njemu in njegovim prijateljem ne želita hudega. Velikan je škrate spustil naprej, deklici pa je rekel, naj počaka. Vprašal jo je, zakaj mora prav čez ta gozd. Deklica je mislila, da je velikan ne bo spustil naprej in da nikoli ne bo našla svoje družine, ko pa mu je povedala, da je prišla iskat družino, se ji je velikan prijazno nasmejal in spustil naprej. Škrata in deklica so nekaj časa hodili po gozdu, nato pa na robu gozda zagledali majhno hiško. Polna navdušenja je deklica stekla k hiški in potrkala nanjo. Vrata hiške so se odprla, na drugi strani pa so bili njena mama, oče in njeni trije brati. Družini je razložila, kako jih je iskala in nekaj časa so preživeli vsi skupaj in se pogovarjali. Škrata sta jim povedala veliko zabavnih zgodb, ena je vključevala vile. Deklica se je spomnila, da ji je ostala še ena želja in nemudoma poklicala vile. Ko so prispele, je uporabila še zadnjo željo. Zaželela si je, da bi bila z družino nazaj v gradu in to se je tudi zgodilo. Deklica, njena družina in škrate so že bili v gradu. Škrata sta se poslovila, deklica pa je z družino živela srečno do konca svojih dni.

Lara Germovšek, 9. b

Vili narisala:

Živa Adlešič, 6. c

Tačke pomagačke

Kuža je prišel v 3. razred. Vodnica je povedala, da kužki zelo dobro slišijo in vohajo. Psički je ime Bella. Mešanka med labradorcem in zlatim prinašalcem. Vodnica jo je kupila, ker ji je prejšnji umrl. Skrb za psa je velika odgovornost.

Bella je stara 6 let. Rada se igra z žogicami, hodi v hribe in se kopa. Kužki veliko spijo. Bella je terapevtski pes in je Tačka pomagačka.

Zelo se rada ljubčka in crklja.

Učenec ji je natočil vodo. Nato je vodnica pokazala zobno krtačko, vzela še zobno pasto in ji sčistila zobe. Bella si rada umiva zobe z zobno pasto, ki ima okus po ribah. S pilo ji je popilila nohte ter ji s kremico za blazinice namazala tačke.

Gospa je učencem povedala, da se naj delajo drevo

ali želvo, če k njim priteče tuji pes.

Zdaj pa najbolj zanimiv del, Bella dela trike. Zna narediti krog, preval, počakati na hrano in dati tačko. Vsi učenci so prišli na vrsto, da so z Bello naredili trik.

Maks Prošek in
Nina Nakrst, 5. c

Nai Mohar, 3. c

TA ŠKRAT NORI IN
KRIČI, KER BOŽIČ HITI
DARILA DOBI.

Maks Prošek, 5. c

Katjuša Cvetek Kolenc, 3. c

BARVNI OKRASKI,
DARILA POD SMREKICO,
SAJ BOŽIČ JE TU.

Metka Mravlje, 5. b

BOŽIČ JE TUKAJ
IN IMEJMO SE FINO
ŠAMPANJEC PIJMO.

Metka Mravlje, 5. b

Opis delovnega dne

Najprej vstanem, ugasnem budilko, se trikrat obrnem v postelji, petkrat zazeham in se prisilim, da grem v kopalnico. Tam se preoblečem, opraviim veliko oziroma malo potrebo in si umijem zobe.

Odravim se v kuhinjo, kjer si naredim zajtrk in pobožam psa ter ga nahranim. Ker se mi mudi, tečem do avta in ugotovim, da imam počeno gumo. Je ta dan lahko še slabši? O ja, je lahko. Nimam časa, zato začnem kar z usti pihati v gumo, ki se po nekem čudežu napihne. Zalepim jo s selotejpom v upanju, da bo zdržala pot do tja in nazaj. No, in sem na poti do zdravstvenega doma, kjer delam kot medicinska sestra in sem tako zelo priljubljena, da mi pacienti ne želijo nakopati dodatnega dela in kar sami povprašajo, kdaj jaz NE delam.

No, je to ali pa stvar, da sem malo dementna in kdaj prinesem napačno zdravilo. Enkrat

sem prinesla cepivo za steklinno, namesto cepiva za klopni meningitis. Pacient vsaj ne bo dobil stekline. No, dan ni bil tako zanimiv. Bilo je par lažjih primerov. Prišla je gospa s steklenico zataknjeno v ustih, pa gospod z roko zataknjeno v vazi, pa neki človek, ki kamorkoli pogleda, vidi duhove, pa gospa z ogromno frizuro, ki spominja na božično drevo ... Po dolgem delu s pacienti je prišel čas za malico. Imela sem sendvič s tuno in jagodno marmelado.

No, pa se spet vrnimo k delu. Prišla je mati z otrokom, ki ga je bilo potrebno dobesedno privezati na stol, saj se je tako upiral. Potegnil mi je šop las z glave. AHHA, kako ne maram tega mulca. Zdaj se moram pa spet naročiti pri frizerki Sajri, ki ima napihnjene cene. Nazadnje sem pri njej plačala za navadno striženje 400 evrov.

OH, kako je življenje težko. Po

dolgem času sem odšla domov in se skoraj onesvestila, ko sem videla, da se je tovornjak zabil v moj avto. Nato sem morala zatežiti moji sodelavki, da me zapelje domov. Mislim, da me ne mara preveč, saj je cel čas godrnjala pod brado, da komaj čaka, da me bodo odpustili. Vendar se to ne bo zgodilo. Sama bom dala odpoved, ko postanem slavna in bogata plesalka s tigri.

Eva Grad, 9. b

Vir: internet

NOVO LETO JE
PRED VRATI, GREMO MALO
SE ZDAJ KEPAT VSI.

Sanel Grba, 7. b

Moj sanjski poklic

*Kaj naj počnejo s svojim življenjem, katero šolo naj izberejo, za kateri poklic naj se odločijo ...
Kdorkoli to sedaj bere, naj bo iskren sam s seboj. Ste pri štirinajstih letih vedeli in imeli točno zarisano, kaj boste počeli v življenju? Tudi če ste. Ali ste bili stoprocentno prepričani vase? Ker jaz nisem.*

Asociativni oblak

so sooblikovali:

- Tai, Lili, Denial, Julija iz 2. razreda
- Filip in Aris iz 3. razreda
- Maša in Jaka iz 5. razreda
- Ajna, Ula Izabela iz 6. razreda
- Klemen, Anes, Mija, Toja, Belma, Dino iz 8. razreda
- Maja in Ian iz 9. razreda

Zdi se mi, da je odgovornost, ki leži na štirinajst in petnajstletnih otrocih glede izbire tega, kar bodo opravljali naslednjih 40 let, po končani izobrazbi, prevelika. Preveč ljudi nas tretira kot osebe, ki bi morale vedeti. Če sem popolnoma iskrena, še vedno ne vem najbolje, kaj je moj sanjski poklic. Trenutno se mi to zdi poklic psihologinje, ki mi je po opisu dela in na splošno najbolj privlačen. Rada bi pomagala ljudem z različnimi čustvenimi in vedenjskimi problemi. Blazno zanimiva se mi zdi razvojna psihologija in v glavnem vse, kar je kakorkoli povezano s psihologijo. Rada berem psihološke knjige, ker me spodbujajo k razmišljanju o sebi, svojem psihičnem stanju in tem, kaj si želim in česa ne.

Med drugim bi rada bila tudi pisateljica, saj se mi zdi, da mi pisanje spisov in zgodb leži. Znanje psiholo-

gije bi mi pri tem pomagalo, saj bi lahko nekatere osebe v zgodbah osnovala na primerih ljudi, s katerimi sem v stiku vsak dan in ljudi, ki jih preučujem prav tako kot sebe.

Čutim, da je delo psihologinje nekaj, kjer bi vsak dan spoznavala nove stvari, se vsak dan naučila nekaj novega, nekaj, kar bi mi končno bilo zanimivo (za razliko od nekaterih predmetov v osnovni šoli).

Ne vem, ali je moja želja, da grem na gimnazijo Ledina, ki mi je trenutno najbolj mikavna, res moja, ali je to želja in mnenje nekoga drugega. Ne vem, ali mi bo po obisku vseh šol, ki jih imam namen obiskati, res kakšna všeč. Kaj naj torej naredim? Poslušam učitelje, ki mi dajejo predloge, poslušam starše, polbrata, prijatelje, ki imajo vsak svoje mnenje?

Verjamem, da se za vsakega najde primerna šola in

verjamem, da se bo zame tudi. Da se bo vse zgodilo tako, kot se mora. A včasih je odgovarjati na vprašanja o tem, kam greš naprej, težko. Je odločitev, ki ti kakršnakoli je, spremeni življenje.

Ariana Černe, 9. b

Vir: internet

presenečenje
družina kuhanje
druženje s prijatelji počitnice
peka sladic igrice šola zmaga zajček
muca sreča je denar
šport sreča so igra sošolci darila
zdravje brez domače naloge matematika
oblikovanje "outfita"
"lunapark"

PRIJATELJ

Prijatelj je tisti,
ki pomaga v stiski.
Prijatelj ne laže,
spoštovanje pokaže.

Prijatelj vedno ob tebi je,
ko strah te je.
Prijatelj je vedno tam,
da nisi sam.

Ko rabiš pomoč,
pomaga ti,
pa si brez skrbi,
saj vedno prilagaja se ti.

Vito Pavlič Dolgan, Maj Sušnik,
Andraž Sagadin, 5. b

Prijatelj na tebi ne uporabi pesti,
saj ve, da tebi to všeč ni.

Najbolje te pozna,
s tabo je v breznu brez dna.

Ko kdo ti umre,
prijatelj ob strani ti je.

Prijatelj se ne smeji,
ko ti iz očesa solza spolzi.

Tanja Krstič, Žan Makše, Leona
Janežič, Julija Pečar, 5. b

Vir: internet

POLNOČ JE ŽE TU,
NEKAJ JE V DIMNIKU -
MOJE DARILO!

Metka Mravlje, 5. b

Vir: internet

JAZ SEM ...

JAZ SEM TORTA

Jaz sem torta,
čudna sorta.
Jaz sem lepa,
ti pa slepa.

Jaz sem sladka in fina
kot balerina.
Moji lasje so iz preliva,
kot bi prišli iz naliva.

Imam veliko plasti,
ki so polne masti.
Imam drobtine,
ki so nesramno fine.

Tanja Krstič, Zora Radulj, Tea
Kotseva, Sajma Čajič, 5. b

JAZ SEM ZVONČEK

Sem zvonček in sem glasen,
ko zazvonim sem zelo jasen.
Sem glasen kot odmev,
kot da zmaj je zarjovel.

Sem zlat in oglat
ter zelo čokat.
Moja pentlja je svilena,
izgleda, kot da je medena.

Sem zgovoren in pameten,
lahko tudi tih in nesramen.
Lahko sem štorast
in prepričljiv,
a pazite,
lahko tudi nezanesljiv.

Iman Bajrektarevič, 5. b

JAZ SEM PICA

Jaz sem pica, ti pa ne,
sem okusna, ti pa ne,
vsi me imajo radi,
ti me kar ukradi.

Pice so različnih vrst,
ti si kar oblizni prst.
Jaz sem slastna,
za povrh še krasna.

Jaz sem čedna,
pa še fletna.
Jaz sem lepa, ti pa ne,
prihajam iz Italije.

Vito Pavlič Dolgan, Maj Sušnik,
Andraž Sagadin, 5. b

Sreča

Mentorica natečaja: Nadja Korelc

Sreča je raznovrstnih barv, oblik in velikosti. Zato jo vsak doživlja drugače. Vsak je srečen na svoj način. Tako, kot čuti samo on.

Ob besedi sreča pomislim, da je res velika sreča, če srečam srečnega človeka.

Osrečuje me moja najboljša prijateljica, s katero se lahko pogovarjam in igram.

Srečna sem, kadar se mi kdo nasmehne in ob človeku, ki me nasmeji.

Osrečujejo me zvoki violine in dobro kosilo ob prijetnem pogovoru.

Srečen ne moreš biti, če si sam, srečen si lahko le, če si z drugimi, zato sem srečna, ko so drugi srečni.

Srečna sem, ko se imamo radi.

Pia Stegu, 6. c

Rešitve križanke

Grofovina, krastača, grlo, krivulja, neizobražen, odličnjakinja, skrajjen, birokracija, slina, polovica, izkihati, poklic, ustanova, kofein, blondinka, dotik, nevoščljivec, ustaviti, sadež.

Vesolje

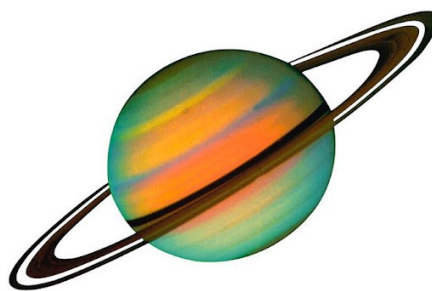
Jaz, Dragan, Maid, Nik
mi vsi smo za en trik.
Na ladjo v vesolje,
čim hitreje je bolje.

Pridemo na Luno
in hočemo kuno
za sladoled,
ampak je čuden ta planet.

Gremo na Pluton,
da dobimo boljši bon-ton.

Na raketo sedaj,
saj moramo nazaj.

Gabrijel Pekez, 5. b

Vir: internet

Vesolje obdano z zvezdami je,
tam vesoljec skriva se.
Redko pokaže se pred ljudmi,
da ga izdali ne bi.
Če ga vidiš srečnež si,
kajti skriva se med zvezdami.
Ne se ga bat,
saj to ni pošast.
Večji smo mi,
zato se nas boji.

Maj Sušnik in

Anže Kocjan, 5. b

Veseli december

Najprej Miklavž prihiti,
nam da darila, in odhiti.
Potem Božiček z jelenčkom
Rudolfom prileti,
nam da darila, in odhiti.

Potem še Dedek Mraz
poleti čez zrak,
nam da darila in odleti v mrak.

Pride novo leto,
v sneg odeto,
odštevamo 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2,
1 ...
Srečno novo leto!!!
Vse gre prehitro naprej,
ta čas je brez mej.

Metka Mravlje, 5. b

Pada sneg že cele dni,
prihajajo že prazniki.
Zdaj prihaja zimski čas,
obiskal nas bo Dedek Mraz.

Veliko daril bom danes dobila,
zelo lepo hišo sem okrasila.
Dva dni sta že minila,
za darilo sem šminke dobila.

Jaz rada praznike imam,
če mi je dolg čas se rada igram.
Igram se z božičnimi stvarmi,
nobena lutka mi všeč ni.

Kristina Đurović, 5. b

Božiček že prihaja,
a brez daril odhaja.
Mleko in piškote mu na-
stavimo,
da ga v past ujamemo.

Smrekico smo okrasili,
da vsa darila bi dobili.
Tonček je dobil avtomobilček,
mama pa kavni mlinček.

Ko Božiček odhaja,
v pasti se nahaja.
Na božični večer se stiskamo pri
kaminu
in se dušimo v dimu.

Tanja Krstič in

Metka Mravlje, 5. b

Božič je lep
in prišel je sneg.
Prispela so darila,
bila so res fina.
Jaz sem dobil balon,
drugi pa bombon.
Cel dan smo se igrali,
drugi pa afnali.

Jure Bajc in

Luka Jerančič, 5. b

Vir: internet

Ljubezen

Ljubezen je lepa,
če jo deliš,
ker s tem srce podariš.

Ljubezen je najlepša stvar,
ker ti je zanjo mar.

Ljubezen je topla zelo,
ker dva človeka sta si blizu zelo.

Teodora Marjanović, 6. b

ANIME: japonske animacije

Vir: internet

KAJ JE ANIME?

Anime je ročno narisana animacija ali računalniška animacija, ki izhaja iz Japonske. V japonsčini pomeni anime (izvor iz ang. Besede animation) opisuje vsa animirana dela, ne glede na slog ali izvor. Zunaj Japonske se anime nanaša še posebej na japonsko animacijo, ali na njen skupen slog, ki ga je sprejela tudi manjša skupina del proizvedenih v drugih državah.

MANGA

Manga je japonska beseda, ki pomeni strip. Kot tudi besedo anime, smo jo v Amerikah in Evropi prevzeli kot termin, ki označuje zgolj na japonskem nastale stripe. Je strip z beločrnimi ilustracijami. Bere se od desne proti levi.

ANIME MERCH

Anime merch temelji na oboževalskim obsedovanjem z neko določeno TV serijo ali animacijo/risanko. Poznamo več vrst merchov, ki temeljijo na različnih animiranih serijah, kot so: Attack on titan, Naruto, Code geass, Demon slayer, My hero academy,, Haikyuu...

KOSTUMOGRAFIJA

Kostumografija (ang. Cosplaying) je velika vrsta ljudi, ki se oblečejo, kot njihovi najljubši karakterji v različnih Animejih. Oblečejo se v razno razne kostume, se naličijo, kupijo različne pripomočke in oponašajo danega karakterja, npr. (jezno, žalostno, veselo..).

Kostumografija je lahko tudi vsrta dela. Veliko ljudi se oblači v razno razne karakterje zaradi dela ali zabave.

KAJ JE MANGA?

Manga je japonska beseda, ki pomeni strip. Kot tudi besedo anime, smo jo v Amerikah in Evropi prevzeli kot termin, ki označuje zgolj na japonskem nastale stripe. Je strip z beločrnimi ilustracijam. Bere se od desne proti levi.

Manja Grizila in
Lana Kišmetović, 7. b

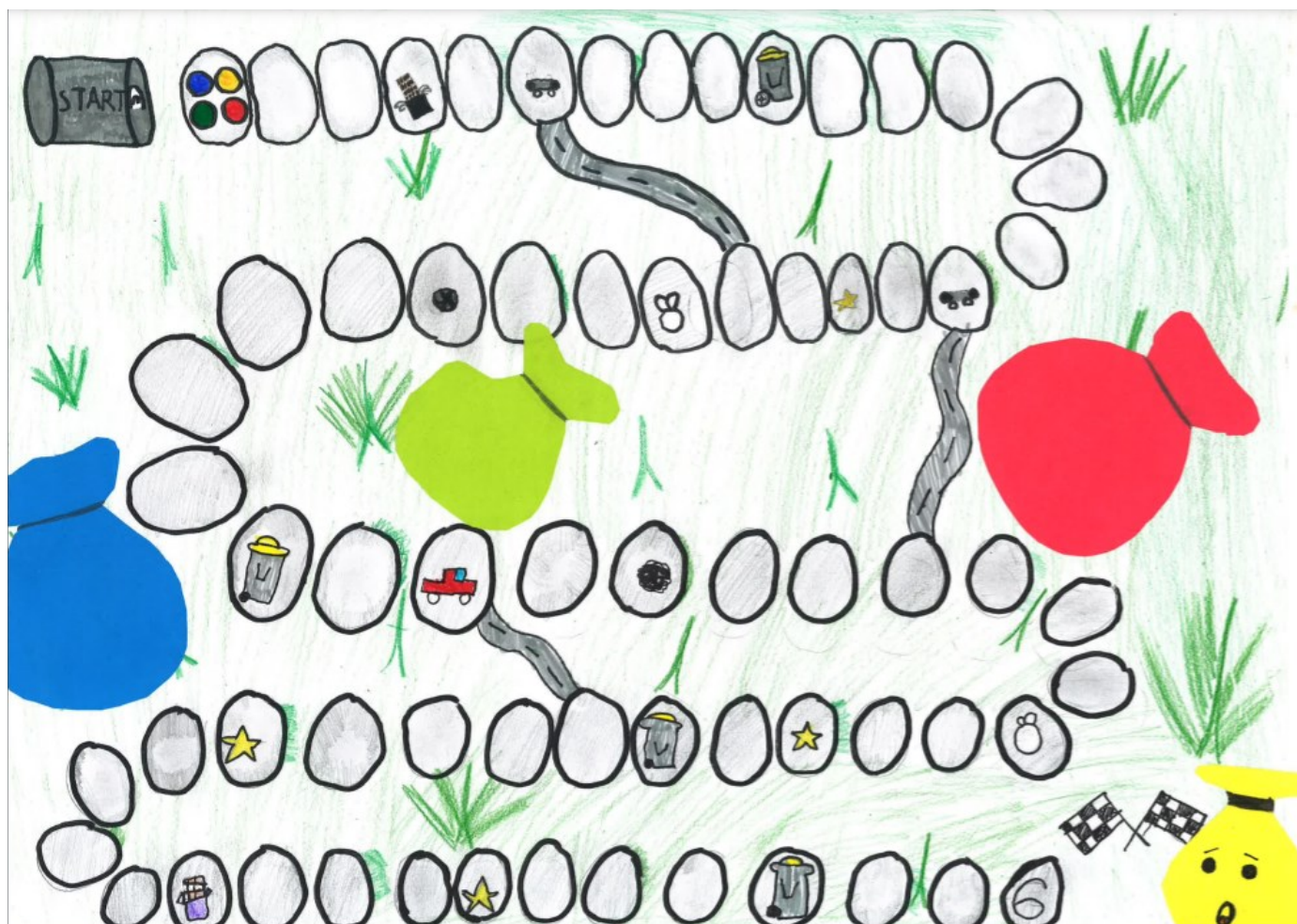

Vir: internet

Družabna igra

POBERI SMETI

NAVODILA

Potrebuje: Eno rumeno, eno modro, eno rdečo in eno zeleno igralno figuro (odvisno od števila igralcev), kocko in igralno ploščo.

Pravila igre: Igro začne igralec z najdaljšimi lasmi. Na začetku mečeš 3-krat. Za vstop potrebuješ 1. Ko vstopiš v igro, mečeš kocko zmeraj enkrat, izjema so polja z znaki.

Po poljih se premikaš za število točk na igralni kocki. Če pristaneš na polju z znakom, naredi, kar ti naroča:

ZMEČKAN PAPIR: Ker se ne zavedaš pomena ločevanja odpadkov in si papir vrgel med steklo, 1-krat ne mečeš, da lahko razvrstiš odpadke.

OVITEK OD ČOKOLADE: Ker si ovitek čokolade odvrigel na tla, pojdi za zadnjega igralca in poberi vse smeti.

SMETI: Odneseš si smeti. Pojdi tri polja naprej.

ZVEZDA: Zavedaš se, da je poleg čistega okolja potrebno skrbeti tudi za gibanje. Vzemi si odmor in naredi 5 počepov.

VREČA SMETI: Ker ti je bilo dolgčas, si v svoji okolici nabral vrečo smeti. Še 1-krat mečeš.

AVTO: Iz odpadne embalaže si si naredil igračo, spusti se po cesti.

Jure Bajc iz 5. b, Nina Nakrst,

Neja Babnik, Maks Prošek, 5. c

Šolski časopis so soustvarjali:

AVTORJI, navedeni pod prispevki. Vsem se **iskreno zahvaljujemo**, brez vas ne bi bilo Šolskega časopisa.

- * **Risbice ježkov in gozda iz I. a so nastale za natečaj LEAF—znanje o gozdovih. Gozd in biotska pestrost.**
- * **Piratsko zgodbo, ki predstavi nekaj ključnih dogodkov letošnje jeseni, so ustvarili petošolci: Metka Mravlje (povezovalno besedilo), Jure Bajc (avtor risb), Maks Prošek, Nina Nakrst in Žan Makše.**
- * **Prispevki Moja osnovna šola so nastali, ker želimo počastiti 40 let obstoja OŠ Božidarja Jakca.**
- * **Pravljice so nastale v okviru knjižničnega projekta Ustvari svojo pravljico v času mednarodnega meseca šolskih knjižnic.**
- * **Učenci so platnice znanih knjig poustvarjali v okviru Knjižnega sejma.**
- * **Haikuji so nastali v okviru Prazničnega natečaja.**
- * **Prispevka o izbiri srednje šole in poklica sta nastala v okviru delavnice Moja poklicna pot.**
- * **Prispevke so tipkali: Emana Murtić, Manja Grizila, Lina Medina Gregorn, Lana Kišmetović, Neja Babnik in Maks Prošek.**
- * **Izgled časopisa in sourejanje prispevkov: Darija Danilović in Lara Zidar.**
- * **Končni pregled: Sabina Kirm, Liza Krajnc, Lana Kišmetović, Emana Murtić, Adam Kurent, Pia Stegu.**
- * **Nepodpisane fotografije so del šolskega in učiteljskega arhiva.**
- * **Mentorica: Andreja Butolo**